

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی آموزش ارتباط بدون خشونت بر خودکنترلی دانش آموزان پسر کلاس سوم ابتدایی شهرستان قائمشهر

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

عاطفه الیاسی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی ارشد روانشناسی موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

میترا مصلحی - استادیار گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش ارتباط بدون خشونت بر خودکنترلی دانش آموزان پسر کلاس سوم ابتدایی شهرستان قائمشهر بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه آزمایش و کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل همه ی دانش آموزان پسر پایه سوم ابتدایی شهرستان قائمشهر به تعداد ۱۲۶۶ نفر در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ بود. ۳۰ دانش آموز پسر به عنوان نمونه با استفاده از روش خوشه ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. به این ترتیب که ابتدا از بین ۲۳ مدرسه ابتدایی پسرانه حوزه شهری، پنج مدرسه به صورت قرعه کشی برگزیده شدند، سپس از هر مدرسه یک کلاس و هر کلاس ۱۰ نفر توسط معلمان مدرسه معرفی شدند. با اجرای آزمونها و غربال گری از میان ۵۰ دانش آموز معرفی شده، ۳۰ نفر انتخاب و با استفاده از روش تصادفی، از طریق قرعه کشی ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر گروه کنترل قرار گرفتند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه خودکنترلی کودکان کندال و ویلکاکس استفاده شد. داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS-۲۶ و با روش تحلیل کواریانس تک متغیری (آنکوا) تحلیل شدند. یافته های پژوهش نشان داد آموزش ارتباط بدون خشونت بر خودکنترلی دانش آموزان پسر کلاس سوم ابتدایی تاثیر دارد. با توجه به سودمندی آموزش ارتباط بدون خشونت، از آن میتوان به عنوان یک روش کارآمد در کاهش رفتارهای مخرب دانش آموزان در مدارس سود جست.

کلمات کلیدی:

ارتباط بدون خشونت، کیفیت رابطه والد کودک، خودکنترلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432938>

